

BS"D

Five Things Happened on the Seventeenth Tammuz

Reflections for the Three Weeks

R. Mois Navon

Beit HaKenneset HaSefaradi BeRimon – (Pinchas) 5780

Bein HaMeitzarim.

We are now in the three weeks known as Bein HaMeitzarim – the time we mourn the destruction of the Temples. But what are these “Meitzarim,” the “straights”? I would offer that they are existential straights. Our mourning is NOT over the Temple. Our mourning is over our existential status without the Temple.

The three weeks are a time to reflect on our status, on what we lost, on what we need to fix to restore (leshakem) ourselves, our people, our world. The three weeks start with 17th of Tammuz on which, the Mishna teaches, five events occurred:

משנה מסכת תענית פרק ד משנה ו

חמשה דברים אירעו את אבותינו בשבעה עשר בתמוז וחמשה בתשעה באב בשבעה עשר בתמוז

1. נשתברו הלוחות

2. יבטל התמיד

3. והבקעה העיר

4. ושרף אפוסטמוס את התורה

5. והעמיד צלם בהיכל.

1. Moses broke the two tablets of the law on Mount Sinai.
2. The daily tamid offering ceased to be brought.
3. During the Roman siege of Jerusalem, the city walls were breached.
4. Prior to Bar Kokhba's revolt, Roman military leader Apostomus burned a Torah scroll (some say Ezra's scroll, some say every scroll he found).
5. An idol was erected in the Temple Sanctuary.

Only five? Did not more tragedies befall our people on this date in the times before the Mishna was canonized? Of course there did. But this is not a history lesson, this is a

lesson in philosophy, in theology.¹ These five events were handpicked (nivcheru b'pinsetta) to teach us a critical lesson – they were deliberately chosen as a starting point of reflection for what to do during these three weeks.

1. The tragedy of the breaking of the tablets is not about the tablets – It is about the loss of the “ketuba” – as the Gemara teaches that the Tablets represented. It is the loss of that contract between man and God, a contract of filled with mission, responsibility, and purpose.

תלמוד בבלי מסכת תענית דף כו עמוד ב

ביום חתנתו - זה מתן תורה,

שמות רבה (וילנא) פרשת כי תשא פרשה מג סימן א

... מה עשה משה נטל את הלוחות מתוך ידו של הקדוש ברוך הוא כדי להשיב חמתו, למה"ד לשר ששלח לקדש אשה עם הסרסור הלך וקלקלה עם אחר, הסרסור שהיה נקי מה עשה נטל את **כתובתה** מה שנתן לו השר לקדשה וקרעה אמר מוטב שתדון כפנויה ולא כאשת איש, כך עשה משה כיון שעשו ישראל אותו מעשה נטל את הלוחות ושברן ...

2. The abrogation of the korban tamid is not about the korban – It is about the loss of the daily service, the daily connection, the day-to-day life infused with the divine. Without this daily and all day connection religion becomes disconnected from daily life. We are not a religion that goes to church on Sunday or the Mosque on Friday – ours is a religion that wakes up with a prayer and goes to sleep with a prayer; ours is a religion that ties its shoes (noel naalaim) by divine command, conducts its business by divine command, and eats its food by divine command. Everyday, All day. (yom yom, kol hayom). Tamid.

עין יעקב, הקדמת הכותב, ר' יעקב בר' שלמה ו' חביב [1450-1516]

... מאמר מצאתי כתוב בשם המדרש ובקשתיהו ולא מצאתיהו בכל שיתא סדרי וזהו נוסחו: בן זומא אומר: מצינו פסוק כולל יותר והוא "שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד". בן ננס אומר: מצינו פסוק כולל יותר והוא: "ואהבת לרעך כמוך". שמעון בן פזי אומר: מצינו פסוק כולל יותר והוא:

¹ There is also a question about the order of the five events. The Shaagat Aryeh in his Gevurat Aryeh (Ta'anit 26b) asks how the Tanna who holds the opinion that idol placed in the sanctuary was of the king Menashe, something which occurred long before the sieges on the Temples and thus should have appeared immediately after the breaking of the luchot. My answer is, as will be shown, this is not a history lesson and the items are not placed chronologically but pedagogically, according to the moral being taught.

"את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים". עמד ר' פלוני על רגליו ואמר : הלכה כבן פזי!...

פרופ' שלום רוזנברג, "בוקר ובין הערביים"

הלכה כבן פזי? עמנואל לוינס התייחס לויכוח זה במאמר 'דת למבוגרים' שבספרו 'חרות קשה'. לדבריו, הכלל הראשון "שמע ישראל" אכן מסכם את אמונת היהדות. הכלל השני, כללו של בן ננס, מצביע על המשמעות הגלומה בכלל הראשון, מוקד היהדות מצוי במוסר. הכלל השלישי, המנוסח על ידי בן פזי, מורה על התנאים המעשיים ההכרחיים המאפשרים את מימוש הכלל השני. בהוראת המוסר לא די, אנו חייבים להוסיף לו את ההלכה. זוהי משמעות הדגש שבפסוק על החובות "בבקר" ו"בין הערבים". זהו הריטואל שהפך מאז קורבנות לתפילות. זוהי ההלכה, המחנכת את האדם למשמעת הבאה לידי ביטוי יום יום ביומיו.

המהר"ל (נתיבות עולם נתיב אהבת ריע פרק א)

ומה שאמר בן פזי את הכבש האחד תעשה בבקר הוא כלל גדול בתורה יותר, רצה לומר מה שהאדם עובד הש"י בתמידות הגמור והוא עבדו, וכמו שהעבד לא סר עבודתו מן אדון שלו רק הוא עובדו תמיד, ולכך אמר את הכבש האחד תעשה בבוקר וגו' שזה נאמר על קרבן תמיד שחר וערב דבר זה הכלל בתורה, שתכלית המכוון שיהיה האדם עבד להקב"ה וכל שאר התורה פירושא שע"י המצות הוא עובד את בוראו לגמרי.

3. The breaking of the walls is not about the walls – It is about the loss of the city. Not just any city. The capital city. It is about the loss of political sovereignty (tribonut). Judaism is not just about the individual, and the Jewish people are not just a group of people that share a religion. We are a nation (leom). We have a political goals (matarot le'umiot). We are to be a light among the nations – serving the nations of the world by way of national example.

And He said, "It is too light for you to be My servant, to establish the tribes of Jacob and to bring back the besieged of Israel, but I will make you a light of nations, so that My salvation shall be until the end of the earth."

ישעיהו פרק מט, ו-ז

(ו) וַיֹּאמֶר נְקַל מְהִיִּתְּךָ לִי עֶבֶד לְהִקִּים אֶת שְׁבִטֵי יַעֲקֹב <וּנְצִירִי> וּנְצִירֵי יִשְׂרָאֵל לְהָשִׁיב וּנְתִיתִךָ לְאֹר גּוֹיִם לְהִיֹּת יְשׁוּעָתִי עַד קֵצָה הָאָרֶץ : ס

4. The burning of the Torah is not about the scroll (gvil/klaf) – It is about the loss of the content of the Torah, the loss of the Torah values. The Gemara teaches that when a Torah is burned it's letter fly back to heaven. The Torah is a moral guidebook. The Torah gives us an objective moral framework without which we

are floating in space with nothing to grasp for moral guidance. When the Torah is burned the letters fly back to heaven. They go back to their eternal and objective source leaving us bereft of their light, their guidance, their moral framework.

תלמוד בבלי מסכת עבודה זרה דף יח עמוד א

מצאוהו רבי חנינא בן תרדיון שהיה יושב ועוסק בתורה ומקהיל קהלות ברבים וס"ת מונח לו בחיקו. הביאוהו וכרכוהו בס"ת, והקיפוהו בחבילי זמורות והציתו בהן את האור, והביאו ספוגין של צמר ושראום במים והניחום על לבו, כדי שלא תצא נשמתו מהרה. אמרה לו בתו: אבא, אראך בכך? אמר לה: אילמלי אני נשרפתי לבדי היה הדבר קשה לי, עכשיו שאני נשרף וס"ת עמי, מי שמבקש עלבונה של ס"ת הוא יבקש עלבוני. אמרו לו תלמידיו: רבי, מה אתה רואה? אמר להן: גליון נשרפין ואותיות פורחות.

5. Placing an idol in the sanctuary is not about the idol – It is about the loss of the Sanctuary as a haven, a safe place, a holy place, a place that says: There is a God, there is a purpose. It is the one place on the face of this chaotic earth that remains as an anchor of stability. We lost our sanctuary. No place is safe. Nothing is sacred, all can be profaned. We have been violated. Our values, our people, our nation have been violated. But it gets worse, for “nature abhors a vacuum”. The Sanctuary does not remain empty. An Idol is put in its place. A new set of values completely foreign and antithetical to those of the Creator now stand in their place.

So what are we to do with all this? Answer: Unwind the succession of tragedies (golel achora et sidrat hatragediot). We brought them upon ourselves as the Rambam teaches:

רמב"ם הלכות תעניות פרק ה הלכה א

יש שם ימים שכל ישראל מתענים בהם מפני הצרות שאירעו בהן כדי לעורר הלבבות ולפתוח דרכי התשובה ויהיה זה זכרון למעשינו הרעים ומעשה אבותינו שהיה כמעשינו עתה עד שגרם להם ולנו אותן הצרות, שבזכרון דברים אלו נשוב להיטיב שנאמר +ויקרא כ"ו+ והתודו את עונם ואת עון אבותם וגו'.

So it is up to us to fix them.

5. We must remove the Idol from the sanctuary. Today the Idol of the post modern world is Atheism, Materialism, Physicalism, Naturalism. We must fight to remove these philosophies from our midst – not with guns and knives – but

by rebutting them intellectually. “Know what to answer the Aprikoras” – we must answer the secularists; and there are answers.

משנה מסכת אבות פרק ב משנה יד

רבי אלעזר אומר הוי שקוד ללמוד תורה ודע מה שתשיב לאפיקורוס ודע לפני מי אתה עמל ונאמן
הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעולתך :

4. We must bring back the Torah – retrieve the letters from heaven, rewrite the scrolls, bring the value system of Torah morality back as our guiding light.
3. We must rebuild Jerusalem, work to establish the goal of political sovereignty as being a light among the nations. We are not just a Start-Up Nation, but a Moral Nation, a Torah Nation.
2. We must infuse our daily life with the fulfillment of the Torah – Tamid.
1. And thus we can reestablish the ketuba, the original tablets, the pristine relationship with the Creator.

In conclusion, if we realize these five lessons during these three weeks, then maybe, just maybe, when we get to Tisha B'Av, we will not conclude with fasting and mourning (tzom veEvel), but with feasting and rejoicing (Sason v'Simcha) – with the coming of the Mashiach, BBY.